

# VETERÁN

ŠLAPEJ NEBO CHCÍPNI

Sepsal: Marek Epstein ©®

Osoby:

Martin Illés

Sára Kadlecová

Pan Kadlec

Paní Kadlecová

Johana Linková

Tonda Linka

Sebastian Kadlec

Dany

Zikl

Pár dalších

## OSVĚTLENÝ PRÁZDNÝ PROSTOR

Prostor je prázdný. Dlouho a nekonečně. Nesnesitelně. Vládne naprosté ticho. Pak se na zem zřítí hromada kovu a ohluší svět.

TMA

Ve tmě slyšíme poletovat zrnka písku. Syčí ve větru. Blíží se. Zvuk zesiluje, až bolí.

Martin stojí u umyvadla. Svlékne se do půl těla. Je svalnatý a na ruce se mu klikatí tetování. Na krk si pověsí vojenské psí známky. Cinknou o porcelán. Mýdlem na ruce si namydlí tváře i hlavu. Z tašky vyloví žiletkový holicí strojek a jemnými pohyby se dokonale oholí.

Zvonek na dveřích. Martin zvedne hlavu.

BYT JOHANY

V kočárku křičí dítě. Johana s ním jezdí přes práh, ale snaha o ztišení se zdá marná. Znovu zvonek u dveří. Johana okřikne toho, koho ještě nevidí.

JOHANA

Nemáš klíče?!

Zvonek. Johana se pohne ke dveřím. Otevře. Martin se konečně odlepí od umyvadla a zamíří k ní.

MARTIN

Čau ségra...

Chce ji obejmout, ale žena před ním ustoupí.

MARTIN

Kde je máma?

JOHANA

Okamžitě vypadni.

MARTIN

Kde je?

JOHANA

Nerozumíš? Vypadni odsud!

MARTIN

Co se stalo?!

JOHANA

Co se stalo?! Ty se ptáš, co se stalo?! Je mi z tebe na blití...to se stalo!

Martin se nehýbe.

JOHANA

...před půldruhým rokem měla mrtvici.

Martin zaloví v tašce a vytáhne orientální šátek. Hodí ho na stůl.

MARTIN

Je pro tebe...

JOHANA

To's jí nemohl dát aspoň vědět, že jsi živej?

MARTIN

Pořád nás někam stěhovali...

JOHANA

Dvacet let! Dvacet let ani řádku!

Ve dveřích se objeví Toník.

TONÍK

Nazdar...kdo to je?

JOHANA

Brácha. Tohle je Tonda, můj muž.

TONÍK

Myslel jsem, že když se vrátíš, jdeš do lochu?

MARTIN

Je to promlčený...

TONÍK

To mě nenapadlo...pár let a člověk  
je zase čistej!

JOHANA  
Martin spěchá, nezdržuj ho.

Martin prudce odejde.

TONÍK  
Řekl ti, kde byl ty roky zalezlej?

JOHANA  
Nezajímá mě to. Nebyl tady, když  
jsem ho potřebovala.

Hudba.

KLUB

Martin, vejde do tmavého přízemního klubu. Na baru sedí mladý  
muž. Sebastián.

MARTIN  
Colu s ledem!

Posadí se vedle něj.

MARTIN  
Sebastian Kadlec?

SEBE  
Jestli mě chcete sebrat, tak u sebe  
nemám ani gram.

MARTIN  
Chtěl jsem tě pozvat na drink.

SEBE  
Aha. Tak to máš taky smůlu, kámo.  
Nekouřím, nehoním, s chlapem si  
rozdám leda stolní fotbal. Ještě  
něco?

Martin mlčí. Sebe se zvedne. Cestou vyprovokuje hádku opodál  
stojících.

SEBE

Uhni!

Je v mlýnici tři velkých chlapů. Lidé se rozestoupí a zmizí do tmy. Pěsti naráží na maso. Dole na zemi leží Sebastián a dostává kopance. Martin se zvedne a zamíří k bitce.

MARTIN

To stačí...

Martin se znovu posadí. Za bar se postaví policista s psacím strojem.

POLICEJNÍ STANICE

Martin si otře rozbitý ret. Policista ťuká protokol. Zvedne Martinovy vojenské známky. Promne si čelo.

POLICISTA

Takže jste se byl jen náhodou projít?

Martin přikývne.

POLICISTA

Byl jste se náhodou projít, náhodou jste zašel do klubu, zaslechl hádku a šel jste se náhodou podívat, co se děje?

Martin znovu přikývne. Policista vzdychne.

POLICISTA

Trochu moc náhod, nemyslíte? Čím jste je omráčil?

Martin mlčí.

POLICISTA

Paralyzér? Nějaká chemikálie?

Martin mlčí.

POLICISTA

Tak už to proboha vyklopte! Ty kluky nahodili až v nemocnici!

MARTIN  
Vypnul jsem je.

POLICISTA  
Nerozumím. Jak vypnul?

MARTIN  
Spolehlivě.

Policista vyskočí.

POLICISTA  
Mohl jste je zabít!

MARTIN  
Ne. Nebylo to nutný. Přerušení  
krční tepny.

POLICISTA  
Ježíšikriste...

Martin se nepohne.

MARTIN  
Nebylo vyhnutí.

POLICISTA  
Toho kluka, co jste mu  
pomohl...znal jste ho?

Martin zaváhá.

MARTIN  
Nikdy jsem ho neviděl.

POLICISTA (M.O)  
Sebastian Kadlec. Nic vám to  
neříká?

Martin zvedne pohled k policistovi.

POLICISTA (M.O)  
Syn radního Kadlece. Patří mu tu půl  
města. Mladý pán se občas rád porve,  
akorát to moc neumí. Na rozdíl od  
vás...

Podá mu tužku.

POLICISTA  
Dole to podepište...

Hodí mu psí známky. Plech zazvoní.

POLICISTA  
...a příště u sebe noste doklady.

Kývne směrem ke dveřím.

POLICISTA  
Pane Illési...proč jste si změnil  
jméno?

Martin klekne...

HOTEL

...začne klikovat. Klikuje dlouho a do umdlení. Usne na  
podlaze.

Kdesi bliká neon malého hotelu. V tom se tu objeví udýchaný  
Tonda.

TONÍK  
Konečně! Hledám tě všude...

Martin se nepohne. Toník k němu klekne.

TONÍK  
Slyšíš mě? Hej. Vstávej!

V tu chvíli ho Martin jediným pohybem podrazí a skroutí mu paži  
nebezpečně za záda, až Toník zaúpí.

TONÍK  
Au!

MARTIN  
Co tu chceš!

TONÍK  
Co děláš?!

MARTIN

Kde je ségra?

TONÍK

Přestaň! Neví, že sem tady. Zabíla  
by mě.

Martin ho pustí.

Přejdou rovnou do bytu Johany a Tondy.

BYT JOHANY

Na poslední židli sedí Johana a tupě zírá před sebe. Kočár  
stojí za ní. Z ložnice dva stěhováci hrubě a nešetrně stěhují  
nábytek. V dalším okamžiku mluví všichni přes sebe. Martin  
je tlačí zpět.

MARTIN

Dejte to zpátky!

JOHANA

Co tady dělá?

TONÍK

Dej mu šanci.

STĚHOVÁK

Uhněte nám, pane.

MARTIN

Říkám, abys to vrátil!

JOHANA

O nic se tě neprosíme...

TONÍK

Chceš, aby nás vykopli na ulici.

STĚHOVÁK

Uhni nám!

Za jejich zády se objeví exekutor.

EXEKUTOR (DANY)

Uvolněte jim cestu, pane! Exekuce  
je na soudní příkaz!

Martin se ale nepohne.

MARTIN  
Vrať to zpátky!

DANY  
Pokračujte!

MARTIN  
Dany?

DANY  
Kdo k čertu jste!?

MARTIN  
Zambie. Tři neděle jedna cimra.  
Liwingstone. Šéf proviantu.  
Postel u okna.

DANY  
To není možný...

Chlapi se nerozhodně zadívají na nadříženého. Pak položí kanape na zem. Exekutor se na něj posadí a z aktovky vytáhne lejstra.

MARTIN  
Patnáct let.

DANY  
Hovno. Věčnost.

MARTIN  
O co jde?

DANY  
Tady...dluh paní Eliášový, když jsme ho odkoupili, dělal dvě stě třicet tisíc.

TONÍK  
Tchýně nám dala na auto. Nevěděli jsme, že si půjčila.

DANY  
Režie a úrok z prodlení. Dohromady sedm set osmdesát dva táců.

Podá mu soudní výměr.

DANY

Majetek paní Linkový a pana Linky  
jsme odhadli na tři sta sedmnáct  
tisíc. Bude se muset prodat tenhle  
byt...

TONÍK

Ježišikriste...

DANY

Pokračujte!

MARTIN

Polož to!

JOHANA

Nestarej se o nás!

DANY

Hele, sorry, já jsem jen úředník.

Znovu začne tlačenice.

TONÍK

Prosím vás, máme malý dítě...

MARTIN

Zaplatím to!

Chlapi se zadívají na Danyho.

DANY

Pořád stejně naivní.

Luskne a stěhováci odloží nábytek. Odejdou...

BYT JOHANY

...Toník vrací věci na své místo. Johana maže chleby. Nahází  
je na talířek, který podá Toníkovi.

TONÍK (ŠEPTÁ)

Nemůžu tomu uvěřit.

JOHANA

Na, dones mu to...

TONÍK

A kdybych pro něj nedošel? Co? Kde bychom teď byli? Vykopli by nás na ulici jako psy.

JOHANA

Byla to i jeho máma...

TONÍK

Pár dní to s Kubou v ložnici vydržíme. Každý dělá v životě voloviny. Dej mu čas se rozkoukat.

S večerí vejde k Martinovi.

Zdá se, že spí. Toník opatrně sáhne pro Martinův telefon oblepený páskou a překvapeně si ho prohlíží. I laptop je oblepený.

MARTIN

Nešahej na moje věci...

TONÍK

Proč...proč máš všechno tak polepený? Tohle taky...

Martin mlčí.

TONÍK

Asi vojenský tajemství, co?

MARTIN

Proti písku.

TONÍK

Jakýmu písku?

MARTIN

Písek se dostane všude.

TONÍK

Vidíš, to jsem nevěděl. I...i do pistole, jo?

MARTIN

I do zavřený huby. Proto je lepší nemluvit.

Tonda zvedne lahvičku se žlutým obsahem.

TONÍK

Aha, chytrý...a tohle?

MARTIN

Písek z pouště Margo...

TONÍK

Kde to je?

Zadrnčí zvonek u dveří.

JOHANA

To je pro tebe...

Martin vstane a pomalu projde bytem ke dveřím, jakoby na tenhle zvonek čekal. V nich stojí Sebastián.

SEBASTIAN

Tohle je malý město, kamaráde. Řiť, ve který se nikdo nikomu neschová. Takže jestli si myslíš, že budeš někomu zachraňovat zobák a pak si nedojdeš pro poděkování, tak se strašně mejlíš. Já jsem Sebastian, ale všichni mi říkají Sebe.

Natáhne ruku a Martin ji zmáčkne.

SEBASTIAN

Au, ty máš ale sílu! Úplný kleště! Vyprávěl jsem doma, jak jsi těm třem idiotům nacpal zuby do krku a tatík nedal, že tě musí poznat. Takže, jestli zrovna nemáš nic lešního na práci?

Martin váhá.

TONÍK (ŠEPTEM)

Neblbni a jdi. To je syn můho šéfa.

MARTIN

Okej...

Sáhne pro bundu.

JOHANA  
Nechod' tam...

Martin zaváhá, ale pak ji obejde.

TONÍK  
Neblbni, třeba mu dá práci! Nebo mně  
přidá!

JOHANA  
Nic dobrýho z toho nebude.

DŮM SÁRY

Pan Kadlec a paní Kadlecová hrají na čtyři ruce a dost se při  
tom špičkují. Klavír utichne.

PAN KADLEC  
Tam je fis, drahá, ne gé! Kazíš mi  
to...

PANÍ KADLECOVÁ  
Protože místo na pedály šlapeš na  
moje nohy.

PAN KADLEC  
Tak znova...

Vejdou Sebastián s Martinem.

SEBASTIAN  
Bejvávala tu zahrádkářská kolonie.  
Děda tu měl rajčata a tak... Naši  
to tu přestavěli...

Martina zaujme vitrína plná sportovních zbraní.

SEBASTIAN  
...ted' je tu kolonie snobskejch  
baráků. Můj otec má totiž velmi  
pravicovou představu o pěstování  
zeleniny.

Klavír utichne.

PAN KADLEC

...myslím, že jako sociologický  
rozbor to stačí, Sebastiane.

PAN KADLEC  
Vy budete pan Illés?

Muž napřáhne ruku. Martin ji se zaváháním přijme.

MARTIN  
Martin.

PAN KADLEC  
Máte stisk...  
Četl jsem protokoly. Myslím, že vám  
asi nikdy nebudu moci poděkovat za  
to, co jste udělal pro mého syna...

PANÍ KADLECOVÁ  
Našeho.

PAN KADLEC  
Promiňte, jsem hulvát. Má  
přítelkyně Karolína. Pracovně jí  
říkám - paní Kadlecová.

PANÍ KADLECOVÁ  
Už dvacet let.

PAN KADLEC  
Vzácné věci dlouho zrají...

SEBASTIAN  
...táta má smysl pro patos. Hraje  
ochotnický divadlo.

PAN KADLEC  
Není zvykem se v tomhle zeměpisném  
pásmu někoho zastat.

Martin mlčí.

SEBASTIAN  
O co míň mluví, o to líp se pere...

PANÍ KADLECOVÁ  
Budeme moc rádi, když neodmítnete  
pozvání k večeři, pane Illési. I  
když jsem vařila jen já.

MARTIN

Tak dík...

V tom do pokoje vtrhne asi šestadvacetiletá mladá žena s cestovní taškou na kolečkách. Zamíří rovnou k Sebastianovi.

SÁRA

To parkovací stání je pro tři auta,  
Sebe! Tři! Nechápu, že ti dali  
řidičák, když neumíš ani couvat?!

SEBASTIAN

A jak mám asi vědět, že se nám dneska  
jeptiška vrátí z kláštera, co?  
Zapomněly se mi totiž otevřít  
stigmata!

Sára mu ze sesterské legrace plácne do hrudníku.

SÁRA

Stačilo by umět číst!

Konečně si všimne Martina. Okamžik na sebe hledí.

SÁRA

Jedu plavat.

SEBASTIAN (ŠEPTEM)

Počkej. Fotřík chtěl, abych pozval  
toho chlápka, co mi pomohl v  
klubu...

SÁRA

To je tvůj problém. Já mám za měsíc  
mistráky. To je zase můj problém...

Sebastián ji táhne ji ke schodům.

SEBASTIAN

Hod' na sebe něco důstojného.

SÁRA

Nechci!

SEBASTIAN

Dělej!

Náhle je tam Martin sám. Vytáhne žvýkáci tabák a kus si strčí do úst.

PAN KADLEC  
Můžu to zkusit?

Pan Kadlec se vrací s láhví vína.

PAN KADLEC  
Znám žvýkáci tabák jen z filmu.

MARTIN  
Rok jsem si na to zvykal. A deset let se toho chci zbavit.

Kadlecovi se zkříví ústa odporem.

PAN KADLEC  
Zajímavé. Moc...zajímavé.

MARTIN  
Můžu vám tu nechat.

PAN KADLEC  
To nebude třeba...

PANÍ KADLECOVÁ  
Ke stolu, panstvo!

Objeví se Sára v šatech.

PAN KADLEC  
Ty už jsi tady?

Políbí se.

SÁRA  
Ahoj.

PANÍ KADLECOVÁ  
Ahoj Sáro.

PAN KADLEC  
Moc ti to sluší!

PANÍ KADLECOVÁ  
Nevěděla jsem, že dneska přijedeš.

S matkou se nepozdraví.

SÁRA

Vadí ti to?

PANÍ KADLECOVÁ

Jistě, že ne...

SÁRA

Snad se ještě můžu vrátit domů.

PAN KADLEC

Dovolte mi, abych vám představil  
svoji prvorozenou - Sára. Studuje  
vysokou školu v Praze.

SEBASTIAN

Už třetí...

SÁRA

Možná jste si všiml, že bratr trpí  
chronickými záchvaty idiocie a  
kretenismu.

Sebe na ni mlaská.

PAN KADLEC

Pan Illés.

MARTIN

Martin.

Jeho stisk dívku překvapí.

SÁRA

Au!

MARTIN

Omlouvám se...

Ten stisk ji zasáhnul.

SÁRA

Jen jsem se lekla.

Velký stůl v hale se proměnil na jídelní.

PANÍ KADLECOVÁ  
Kdo chce kolik polévky?

SÁRA  
Budu jen salát.

PAN KADLEC  
Nic nejíš.

SÁRA  
Ne, ty jíš moc.

SEBASTIAN  
...mně hodně nudlí! Můj otec taky  
miluje všechno zelený, nemám  
pravdu: vojáky, myslivce, žáby,  
plíseň... Chtěl bejt původně  
generál, ale neměli pro něj dost  
velkou hvězdu.

PAN KADLEC  
Mýlíš se, Sebe a mýlíš se často.  
Obdivuju jen každého, kdo za svojí  
ideu nebo...nebo přesvědčení  
dokáže, nasadit život. A to i za nás  
ostatní, co tolik odvahy nemáme.

SEBASTIAN  
Proto místo na housle od pěti  
střílím z malorážky.

PANÍ KADLECOVÁ  
Ty jsi klaun, Sebe...

SÁRA  
Asi po matce.

PAN KADLEC  
Sáro!

PANÍ KADLECOVÁ  
Jak dlouho jste byl v té misi, pane  
Illési?

MARTIN  
Já...já jsem nesloužil v naší  
armádě.

PAN KADLEC

Opravdu? Myslel jsem, že...

SEBASTIAN

Martin byl byl v Africe, v Iráku a  
pak v Afghánistánu u Amíků.  
Pamatuju si to dobře?

MARTIN

U Francouzů...

PANÍ KADLECOVÁ

Není tu na vás teď zima?

MARTIN

Ani ne.

SEBASTIAN

Možná by ses divila, jaká je  
v Afghánistánu kosa, mami.

SÁRA

A kolik jste už zabil lidí?

SEBASTIAN

Ty jsi fakt úplnej dement!

PANÍ KADLECOVÁ

Sebe...

PAN KADLEC

Pan Illés zachránil Sebastianovi  
život, Sáro.

SEBASTIAN

Rypák rozhodně...

SÁRA

Protože lezeš, kam nemáš a nikdy  
nezavřeš klapačku!

SEBASTIAN

Ségra chce bejt nekonformní, ale  
většinou je jen trapná.

SÁRA

Ty jsi vážně chudák, Sebe.

SEBASTIAN

Řekla jedna kráva!

Sára se zvedne a odejde od stolu.

PAN KADLEC

Jdi se jí omluvit.

SEBASTIAN

Za co? Vždyť je to pravda.

V tom ale pan Kadlec vstane a promluví velmi zprudka.

PAN KADLEC

Řekl jsem, jdi se jí omluvit!

SEBASTIAN

Jak poroučíš, tatínku...

Je vidět, že v Sebastiánovi všechno vře, ale nakonec jde.

PANÍ KADLECOVÁ

Omlouvám se vám za naše děti...

MARTIN

Měl bych už jít.

PAN KADLEC

Nechutná vám víno?

MARTIN

Moc nepiju.

PAN KADLEC

Tohle byste mohl ocenit. Je to Pinot Noir. Milujeme francouzská vína. To slunce, tu svobodu. Nemám pravdu?

PANÍ KADLECOVÁ

Než jsem Otu poznala, pila jsem jen pivo.

PAN KADLEC

Investovat do tvého vkusu je pro mě koníčkem, drahá!

Martin si srkne.

PAN KADLEC  
Verdikt zní?

MARTIN  
Dobrý.

PANÍ KADLECOVÁ  
Nalijte si, co chcete, pane  
Martine. Sebastian je trochu  
divoké dítě, ale nedokážu si  
představit, že bych o něj přišla.

Odkudsi se ozve Sebastian.

SEBASTIAN (M.O)  
Mami! Kde jsou moje diplomy za  
střelbu na běžící terč? Chci je  
ukázat Martinovi!

Paní Kadlecová se zvedne.

PANÍ KADLECOVÁ  
Promiňte...nikdy si děti  
nenechávejte doma příliš dlouho.

MARTIN  
Díky za jídlo...

PAN KADLEC  
Doufal jsem, že se zdržíte.  
Nepotkávám často lidi, jako jste  
vy.

Martin se zastaví na odchodu.

PAN KADLEC  
...vím, že odvaha se nedá zaplatit,  
pane Illési. Kdybyste ale cokoliv  
potřeboval...jsem váš dlužník. A  
dlužím velmi nerad.

DŮM SÁRY, POKOJ

Sára popojde k oknu. Sebastian se hrabe ve skříní.

SEBASTIAN  
Sakra! Pět let se válely tady!

SÁRA

Pojď se podívat. Ten chlap běží po silnici do města.

SEBASTIAN

Papá mu neobjednal ani tágo.

SÁRA

To musí být vážně blázen...

SEBASTIAN

Líbí se ti?

SÁRA

Měl's někdy pocit, že mě přitahujou primitivové?

SEBASTIAN

Měl jsem pocit, že jsi lesba.

SÁRA

Asi jsme měli moc dlouho společný pokoj.

SEBASTIAN

Co máš proti chlapům?

SÁRA

Připomínají mi mého bratra.

V tom přetahování se najednou drží poměrně těsně. Je v tom až něco lascivního. Sáře to není příjemné.

SÁRA

Pustť mě...

SEBASTIAN

Měla bys to někdy zkusit. Není to špatný.

Oba se smějí.

SÁRA

Blbečku.

SEBASTIAN

Nechci, abys takhle mluvila  
s mámou!?

SÁRA  
Moje máma to není.

DŮM ZIKLA

Martin a postarší muž vejdou do místnosti plné harampádí a  
ševcovských propriet. Kam oko pohlédne staré boty.

ZIKL  
Jestli ti to pronajmu, tak chci  
peníze dva měsíce předem a zálohu  
na elektriků. Taky tu bude po desátý  
klid a žádný smradlavý fetny.  
Nebudeš tu nic vařit nic pěstovat,  
žádný rákosnický samoobsluhy nebo  
rejžový bistro, kapíruješ? Žádný  
jehovisti, komunisti nebo jiný  
pámbíčkáři, nic takovýho...jestli  
ti to pronajmu.

MARTIN  
Kolik chcete?

ZIKL  
Co tu zamejšlíš?

MARTIN  
Kavárnu.

Zikl se kuckavě rozesměje.

ZIKL  
Kavárnu? Ten švec tu přežil jen půl  
roku. Takový měl kšefty. Pak se  
oběsil. A to má každej na nohou dvě  
boty. Támhle!

Ukáže na strop.

ZIKL  
Tu skobu jsem ti tam nechal. Ale  
před tím koukej zaplatit nájem.

Martin zaváhá.

ZIKL

Ber nebo nech ležet.

MARTIN

Okej. Beru to?

Projde do dalšího obrazu...

BYT JOHANY

Martin si stáhne bundu. Srovná své vysoké boty mezi poházenou obuv. Podívá se do přezuvek. Začne rovnat i ostatní boty. Z obýváku prosakuje hádka.

TONÍK

Je to pořád dokola!

JOHANA

Ale Kuba potřebuje boty! Na podzim, už bude chodit...

TONÍK

Zejtra půjdeš do obchodu a ty boty vrátíš!

JOHANA

Bude chodit bos!?

TONÍK

Hele, nemáme na elektriku, na vodu, na krku nám visí tvůj bratříček...

JOHANA

...a kdo chtěl, aby tu bydlel s náma?

TONÍK

Pár dní, ne na furt!

JOHANA

Tak mu to řekni.

TONÍK

Já? Takže za to můžu zase já? Co? Za tu tvoji skvělou rodinku? Za

nesnesitelnou matku, o kterou jsem  
se staral deset let...

JOHANA

Tondo...

Martin stojí za dveřmi.

TONÍK

...který jsem nosil jídlo a myl  
podělanou prdel.

JOHANA

Nemusels...

TONÍK

Za to jsem přeci taky mohl já! A  
možná i zato, že ji pak kleplo! Co?  
Konečně!

Martin vší silou uhodí do zdi vedle dveří. Hádka ustane. Světlo  
v pokoji zhasne.

Martin se sveze na zem a dělá nekonečně dlouho kliky.

BYT JOHANY

Johana vejde do kuchyně. Zarazí se nad tělem na zemi.

JOHANA

Martine?

Martin vstane.

JOHANA

Proč nespíš?

MARTIN

Udělal jsem snídani.

Sáhne do kapsy kalhot a vmáčkne sestře do ruky zmuchlanou  
dvoutisícovku.

MARTIN

Na boty...pro malýho.

Johana zaváhá. Zadívá se na Martina. Pak bankovku strčí do kapsy.

JOHANA  
Řekl jsi Kadlecovi, kdo jsi?

Martin zavrtí hlavou.

JOHANA  
Proč jsi tam šel?

MARTIN.  
Já nevím. Nebylo vyhnutí...

JOHANA  
Máma tě strašně chtěla vidět.

MARTIN  
Styděla by se za mě. Za svoje  
jméno...styděla by se, jako se  
dvacet let stydím já.

JOHANA (ŠEPTÁ)  
Ne. Měla by z tebe radost...

Slzy se Johaně kutálí po tvářích.

JOHANA  
Strašně jsi nám tu chyběl.

Přimáčkne ho k sobě.

JOHANA  
Martínku. Co teď budeš dělat?

MARTIN  
To co ostatní...

Johana se od něj odtrhne, aby zahnala slzy.

MARTIN  
Chtěl bych vařit kafe...

JOHANA  
Kafe?

MARTIN  
Jo. Otevřít si kavárnu.

JOHANA  
V tomhle malým městě?

MARTIN  
Jsem přece skoro vyučenej kuchař.  
V legii jsem dělal  
proviantáka...bavilo mě to. Víím, jak  
se vede podnik.

Ten okamžik tichého souznění přeruší Tonda.

TONÍK  
Já teda zírám. Takový hody!

JOHANA  
No, to já taky, to všechno tady...

MARTIN  
Takovou ženskou by ti měli  
pozlatit.

TONÍK  
To by teda měli...co to je, tohle?

Toník ochutná. Obličej se mu zkřiví.

TONDA  
Fuj! To je hnus!

MARTIN  
Burákový máslo.

TONÍK  
Aha...burákový, jo?

Martin si nabere na prst a strčí do pusy.

MARTIN  
Nejdřív je ti z něj na blití a pak  
bez něj nemůžeš bejt. Jako ze všeho,  
co je americký. Impregnuje,  
dezinfikuje, ucpává. Na boty na  
kůži, do rány. Tohle...tohle to je  
univerzální chuť války!

...vezme ze stolu knihy a zadívá před sebe, jakoby dohlédl  
do dalšího obrazu.

KNIHOVNA

...Sára si vybírá u regálu knihy. Martin ji sleduje. Pak se postaví tak, aby do něj Sára musela narazit při odchodu.

SÁRA

...vás bych v knihovně nečekala.

MARTIN

Musím vás zklamat...číst umím.

SÁRA

Asi bych se vám měla omluvit.

MARTIN

Za co?

SÁRA

Myslím, že brácha pořádněj výprask potřeboval.

MARTIN

Byli tři na jednoho...

SÁRA

Máte rád, když se vás lidi bojí?

MARTIN

Mám rád spravedlnost.

SÁRA

Stejně jako holý věty?

Martin neodpoví.

SÁRA

Nezlobte se, jsem už taková.

Všimne si jeho knihy v dlaních.

SÁRA

Čtete francouzsky?

MARTIN

Jo.

SÁRA

To vám závidím. Máte rád fantazy?

MARTIN

Mám rád tlustý knížky. Dlouho  
vydrží.

SÁRA

A podle čeho si vybíráte?

MARTIN

...jak jsou ošahaný. Ošahaný  
bejvaj lepší.

SÁRA

To by se vám ty moje asi nelíbily.

MARTIN

Asi ne.

SÁRA

Vy jste hrozně vážnej...nikdy se  
nesmějete.

MARTIN

Ale, jo...

SÁRA

Ale ne.

MARTIN

Asi vás nudím.

SÁRA

Viděla jsem, že rád běháte.

MARTIN

Nerad ztrácím čas.

SÁRA

Když nejsem ve škole, dávám si v  
úterý takový kolečko do kopců.  
Kondiční trénink. Vesluju za  
univerzitu. Kdybyste neměl nic  
lepšího, tak...

Martin dívku mlčky sleduje.

SÁRA

...zapomeňte na to.

MARTIN

V kolik?

Martin proběhne do dalšího obrazu...

SKLEP

...hlučně zaklepe. Za okamžik vykoukne Dany.

DANY

Co tu děláš bordel?

MARTIN

Říkals' ať přijdu, kdybych  
potřeboval...prachy.

DANY

Všichni nakonec přijdou. Tak pojď.  
Jak dlouho's tam vlastně byl?

MARTIN

Patnáct let v legii. Pět na  
kontrakt.

DANY

To mě poser, patnáct let! Já měl po  
pěti v hlavě jen rozsekaný žáby.

MARTIN

Člověk si zvykne...

DANY

Na co chceš prachy? Musíš bejt v  
balíku?!

MARTIN

Investoval jsem.

DANY

Někdo tě ojebal.

MARTIN

Ne. Za pět let se mi vrátí trojnásobek.

DANY

To je to samý! Já jsem vsadil na  
klasiku. Slušnej úředníček, co si po

šichtě maká trochu na sebe.

Světla pohasnou. Několik žárovek v drátěných klecích osvětluje prostor starého sklepního bytu.

Dany pomáhá Martinovi sundat si bundu a uváže mu na ruce rukavice. Zároveň vysvětluje a ukazuje své království. Uprostřed stojí kamera.

DANY

Lidi milujou sázet a přitom sedět hezky daleko od všech problémů! Po internetu. Boxujeme na osm kol, nebo dokud někdo nejde k zemi. Když to budeš chtít zabalit, lehni si. Nic jinýho se nepočítá. Doktor pak všechno zašije...

MARTIN

Kolik?

DANY

Osm pro vítěze, čtyři bere poraženej.

Zadívá se na Martina a pak mu zašeptá do ucha.

DANY

Vsadil jsem na tebe padesát táců.

Ukáže na svítící hodiny.

DANY

Tři minuty!

Proti Martinovi se postaví mladý nabuzený mladík v trenkách, který se rozcvičuje. Pomalu si obtahuje pár úderů rukama a nohama.

DANY

Nemůžeš bez toho bejt, přiznej si to?

MARTIN

Potřebuju jen prachy na rozjezd podniku.

DANY

Já ten pocit znám...vrací se to jako  
malárie. Potřebuješ to cejtít.  
Mlátit do masa a vědět, že tam pod  
ním praskají kosti...

Zamíří ven.

DANY

Zápas začíná, až se rozsvítí  
světlo!

BOXER

Hej Dany! Je starej. Nevydrží ani  
tři kola.

DANY

Uvidíme...

Dany zavře dveře. V místnosti se rozsvítí reflektory. Mladík  
okamžitě startuje. Martin mladíkovi příliš nepovolí, využije  
jeho chyby a jedinou ránou ho srazí. Odtáhnou ho.

DANY

Bravo! Sám bych to neudělal líp!

MARTIN

Co je s ním...

DANY

Nic, přeraženej rypák. Můžu tě  
nasadit každej tejden. Naděláš si  
ranec prachů!

MARTIN

Nechci. Dej mi, co mi patří...

DANY

Jednou to máš v sobě. Nedostaneš to  
ven. Už nikdy! Ale můžeš na tom  
slušně vydělat. Jako já.

MARTIN

Nepotřebuju to. A nechci.

Vezme peníze.

DANY

Přilezeš, uvidíš! Jako moucha na

hovno. Jinak tu chcípneš. V týhle zemi, kde je většina podělaná a zbytek na ní sere. Ty seš jinej!

Martin prudce vyjde ven.

DANY  
Uvidíme se...

Martin projde do dalšího obrazu...

ULICE

...zastaví se. Sára ve sportovním na něj už čeká. Zarazí ji jeho vojenská bunda.

SÁRA  
Pochopil jste správně, že poběžíme?

MARTIN  
Jo.

SÁRA  
Patnáct kilometrů?

MARTIN  
Jo.

SÁRA  
Nechci na vás pořád někde čekat!

Sára vyběhne. Martin se pohne za ní.

KOPCE

Sára běží sama. Je velmi udýchaná. Popadá dech. Konečně se před ní objeví lavička na kopci. Předkloní se a hledá dech v plicích. Martin sedí nehybně na lavičce, klidný.

Sára si otře zpocené čelo. Z bundy vyloví dvě rozpustné tablety energie. Jednu nabídne Martinovi.

SÁRA  
Chcete taky?

MARTIN

Co je to?

SÁRA

Energie a magnézium na křeče.

Ukáže jí krabičku tabáku. Sára se zadívá na jeho tlustou bundu, čepici a suché čelo.

SÁRA

Vy se nikdy nepotíte?

MARTIN

...když je mi horko tak jo.

SÁRA

Chutná to stejně hnusně, jak to vypadá?

MARTIN

Chodíte do školy?

SÁRA

Na kulturologii. Mám už vystudovaný sociální vědy a pedagogiku, ale kultura mě baví. Chtěla bych si udělat doktorát v New Yorku. Jenže táta mě nepustí. Myslí, že jsem věčnej student.

MARTIN

A jste?

SÁRA

Ne! Vy se taky někdy smějete!? Tak já budu hádat. Můžu?

Martin zvedne ramena.

SÁRA

Nejdřív jste si vyřezal dřevěnej mečík, pak přišla plastová pistole, vzduchovka a nakonec vám tatínek koupil dělo.

MARTIN

Koupit se dají jenom osobní palný zbraně.

SÁRA

Aha...zapomněla jsem.

MARTIN

Sem jsme chodili s mámou na borůvky.  
To jsem nenáviděl. Musel jsem  
nasbírat půllitrák, pak mě pustila  
na houby.

SÁRA

Konečně něco z vašeho života, co  
není zelený...

MARTIN

Já...já nemám žádnou školu. Chodil  
jsem na kuchaře, ale před maturou  
jsem...jsem udělal průšvih.

SÁRA

To je asi nejdelší věta, co jste  
zatím řekl.

MARTIN

...hrozilo mi vězení. Zdrhnul jsem  
do Německa a pak narukoval do  
francouzský legie, aby mě  
nevrátili. Ptala jste se, kolik  
jsem zabil lidí?

SÁRA

Zapomeňte na to...

MARTIN

Zabil jsem jednoho člověka. To  
ostatní byla moje práce...

SÁRA

Kdy se to stalo?

MARTIN

Před dvaceti lety.

SÁRA

To mi bylo sedm!

Martin mlčí.

SÁRA

Můžete si dodělat maturitu a pak jít na vysokou.

MARTIN

To pochybuju.

SÁRA

Jasně, že jo. Když budete chtít, dokážete cokoliv. Můžete odmaturovat dřív, než Sebastian dodělá práva.

Martin ji sleduje.

SÁRA

Mohla bych vám pomoci!

MARTIN

Myslíte to vážně...

HUDBA

BYT JOHANY

Toník jezdí kočárem přes práh. Johana vytírá.

JOHANA

...uklidil celou koupelnu. Dokonce i ty spáry za vanou vyčistil.

TONÍK

To mi neříkej, že není šáhlej.

JOHANA

A složil špinavý prádlo!

TONÍK

Hele, já nechci, aby...aby s malým trávil tolik času.

JOHANA

Proč ne? Kubíček s ním vůbec nebrečí a já jsem ráda, že mám chvíli volný ruce.

TONÍK

Copak tohle je normální, tohle? Uklízet jako v nemocnici. Vstává

v pět, žvejká ten sajrajt a nemaká!  
...podle mě na malýho nemá dobřej  
vliv.

JOHANA

Jakej vliv? Není mu ani rok.

TONÍK

Prostě...prostě si to nepřiju.  
Tečka. A nechci, aby mi skládal  
špinavý trenky, jasný? Řekni mu to.

Johana se zvedne.

TONÍK

Co děláš?

JOHANA

Martine, Tonda ti chce něco říct.

Martin vyjde ven a zadívá se na švagra.

MARTIN

Co je?

TONÍK

No...

JOHANA

Tak mu to řekni.

MARTIN

Kolik chceš?

TONÍK

Nedělej ze mě hned hajzla! Bydlíš  
tu už čtvrtěj měsíc...svítíš,  
meješ se, topíš...platil bys za to  
všude, ne?!

MARTIN

Kolik?

TONÍK

Nevím. Tři tácy? Je to fér, ne?

Martin se otočí k pokoji.

JOHANA

Hledáš si nějakou práci, Martine?

Martin vztekle odejde do dalšího obrazu...Tomík chytne Johanu hrubě za vlasy.

TONÍK

Tohle mi dělat nebudeš...jasný?!

POSILOVNA

Martin vejde prudce do posilovny, kde Sára pulzuje na veslařském trenažéru. Založí si ruce.

SÁRA

Nechcete radši cvičit než na mě koukat?

MARTIN

Nerad dělám zbytečný věci.  
Vzali mě do toho kurzu, jak jste mi poradila...za rok můžu maturovat.

SÁRA

To je skvělý!

Sára ukáže na Martinovo tetování.

SÁRA

Poezie?

MARTIN

Marche ou crève. Šlapej nebo chcípni.

SÁRA

Takže jste romantik.

MARTIN

To je heslo francouzský legie.

SÁRA

A tohle?

MARTIN

Blíženec. Znamení mého syna.

SÁRA

...proč nejste s ním?

MARTIN  
Umřel na zápal plic.

SÁRA  
To je mi líto.

MARTIN  
Je to šestnáct let.

SÁRA  
Když vám nabídnu tykání, nezlomíte  
mi ruku?

Napřáhne k němu dlaň.

MARTIN  
Martin.

SÁRA  
Myslela jsem si to.

DŮM SÁRY

...bouřka. Venku prší. Vpadnou do pokoje Sary. Oba jsou udýchaní  
a promočení. Ve sportovním. Doběhli.

SÁRA  
Martine...je přece normální, že ti  
něco nejde.

MARTIN  
Nestíhám to. Nestačím psát, co ten  
učitel říká!

SÁRA  
Nejde o to si všechno napsat. Máš  
knížky.

MARTIN  
Na tu školu jsem starej!

SÁRA  
Tohle jsem si myslela, když mi bylo  
deset!

MARTIN

Já už nechci nikoho poslouchat,  
Sáro. Nemůžu!

SÁRA

Slib mi, že tam budeš chodit.

MARTIN

Já chci jen lidem vařit kafe...

SÁRA

Chceš vařit kafe?

MARTIN

Jo. Piješ vůbec kafe?

SÁRA

Moc ne.

MARTIN

Tak budeš.

Udělá k němu krok a stáhne mu mokré triko.

SÁRA

Sundej to. Jak se to dělá v armádě  
se ženskejma...

MARTIN

...jako všude.

SÁRA

Měl's jich hodně?

MARTIN

Pár.

SÁRA

Kolik?

MARTIN

Moc to s nima neumím.

SÁRA

To si nemyslím...

Martin ji obejmě, prudce položí na kanape a sáhne pod tričko.  
Uchopí ji zezadu za vlasy. Takhle se pracuje s děvkou.

SÁRA  
Martine, přestaň...

Martin vstane, vezme si triko a bundu.

MARTIN  
Promiň...

SÁRA  
Počkej...

MARTIN  
Takhle se to dělá v armádě.

SÁRA  
Dala bych si kafe...

Vejde Sebastian s tenisovou raketou. Zasalutuje.

SEBASTIAN  
Zdar, vojáku. Co ty tady? Začala  
válka?

Martin ho chce minout.

SEBASTIAN  
Vojáku! Tenkrát v tom klubu, než mi  
rozbili držku...proč jsi se mnou  
chtěl mluvit?

MARTIN  
Už se nepamatuju...

Ticho rozbije vracející se Sára s nádobím a rodiči. Sebastian  
dostane ruční mlýnek.

SÁRA  
Mel a nemel! Řekla jsme tátovi, že  
budeš dělat skvělý kafe!

PAN KADLEC  
Doufám, že to bude stát a zato, když  
kvůli tomu zanedbávám podnik.

MARTIN  
Potřebuju kardamon.

Do dveří dojde paní Kadlecová.

PANÍ KADLECOVÁ  
Koukni se do přihrádek dole...

SÁRA  
Vím, kde máme koření!

SEBASTIAN  
Nestačí to? Večer tu ruku  
potřebuju.

SÁRA  
Máš s ní rande? Je tu jen skořice.

MARTIN  
Ještě víc.

MARTIN  
Musí aspoň třikrát přejít varem.  
Záleží, jakou chcete sílu. Beduíni  
dřív kafe chystali na horkým  
písku...

PANÍ KADLECOVÁ  
To jsem ani nevěděla?

Martin rozlije kávu do šáleků.

PAN KADLEC  
Mně prosím bez cukru.

MARTIN  
Bez cukru se vaří jen na pohřebch...

PANÍ KADLECOVÁ  
To je škoda.

SÁRA  
...taký si myslím.

PAN KADLEC  
Víte, že nám teď na radnici leží  
žádost o povolení stavby mešity? Co

si o tom myslíte, Martine? Mešita  
v našem městě?!

SEBASTIAN  
To není otázka pro Martina, ale pro  
stavební úřad?

PAN KADLEC  
A nemůžeš si poslechnout někoho,  
kdo tam byl?

PANÍ KADLECOVÁ  
Nehádejte se...

SEBASTIAN  
My diskutujeme!

PAN KADLEC  
Povolil byste to?

MARTIN  
...zakázal bych muezzina v pět  
ráno.

PANÍ KADLECOVÁ  
Ta káva je fantastická, pane Ilési.

PAN KADLEC  
Opravdu pozoruhodné...

SÁRA  
Možná na kafe změním názor....

SEBASTIAN  
Počkej, počkej, Martine! Čistě  
statisticky. Nejsou teď Arabáči  
tak trochu osina světový prdele?

SÁRA  
Sebe, dej už pokoj...

SEBASTIAN  
Chci jen znát názor někoho, kdo tam  
byl, ne?! Jsou to pošahaný idioti  
nebo ne?

MARTIN  
Idioty jsem potkal i jinde...

PAN KADLEC  
Bravo. Přelož si to Sebastiane.

SEBASTIAN  
Přelož si to sám, otče!

PANÍ KADLECOVÁ  
Sebe! Takhle s tátou nemluv!

PAN KADLEC  
Jen ho nech. Je to součást jeho  
vymezení vůči naší generaci.

Sebastian vylije své kafe do dřezu.

SEBASTIAN  
Zbylo mi ale právo myslet si, že  
Starbucks umí lepší kafe?!

Odejde.

PAN KADLEC  
Doufám, že ho čas trochu zklidní.  
Taky jste měl tak horkou hlavu,  
Martine?

MARTIN  
Horší...

PANÍ KADLECOVÁ  
Myslela jsem, že kafe vůbec  
nepiješ.

SÁRA  
Protože o mně nic nevíš a nikdy jsi  
nevěděla.

TMA...

KAVÁRNA

...ze tmy vyjde Zikl. Všude je spousta harampádí a bot. Martin  
vyrábí ze staré obuvi lustříky. Z bot vykukují kabely a  
objímky. Ruce má od lepidla. Rozsvítí žárovku vykukující  
z botky.

ZIKL

Jak to, že ti sem chodí dopisy?

MARTIN

Vadí vám to?

ZIKL

Jo! Nejsi tu doma! Z obálek je mi zle. Dělal jsem na poště třicet let. I schránku jsme si sundal, aby mi dali pokoj...a pak sem začnou chodit tvoje líbesbrífy.

MARTIN

Přečtěte mi to. Mám ruce od lepidla...

Zikl roztrhne černou igelitovou obálku.

ZIKL

Pán má ruce od lepidla...začne to poštou a skončí exekucí. Já jim nosil obsílky k soudu! Je to anglicky.

MARTIN

Čtěte, jak to vidíte...

JOHANA

Captain Thomas Karnet died of his own will. Pak je tu nějaký datum. Štempl. Podpis.

Martin zírá na Zikla. Dech se mu zrychlil.

MARTIN

Tom Karnet...

ZIKL

Jo, Karnet...died of his own will. To je taky řeč...

MARTIN

...of his own will.

ZIKL

Jo. Tak nějak. Co to znamená?

Martinovi hlučně vyklouzne lampička z dlaní. Sáhne pro bundu a vyrazí ven z pokoje.

ZIKL

Počkej! Chtěl jsem s tebou ještě  
mluvit o penězích!

UBYTOBVNA

Sára otevře dveře a tam stojí udýchaný a vyčerpaný Martin.

SÁRA

Martine, co tady děláš?

MARTIN

Já...já jsem tě potřeboval vidět.

SÁRA

A jak ses sem dostal? Je to šedesát  
kilometrů.

MARTIN

Běžel jsem.

SÁRA

Běžel?

MARTIN

Po dálnici.

Ještě okamžik na sebe hledí, pak ji Martin obejmě a přitiskne  
k sobě.

SÁRA

Mám tu víno...

Najde láhev. Martin se nepohne.

SÁRA

Ale nemám vývrtku.  
Jak bys to vyřešil v poušti?

MARTIN

Půjčil bych si jí.

Martin ji položí na postel.

SÁRA  
Martine...pomalu.

MARTIN  
Já vím.

Sára se v záplavě vzdechů náhle vzepře.

SÁRA  
...já nemůžu. Promiň.

MARTIN  
Proto že jsi panna?

SÁRA  
...je to tak strašně vidět?

Martin mlčí.

SÁRA  
Jsem panna. Stará panna. Stará  
kráva! Mám z toho hroznej strach.

MARTIN  
Strach je dobrej. Chrání tě.

SÁRA  
Mně vždycky jen všechno podělá.

MARTIN  
Každej se bojí, Sáro.

SÁRA  
Ty ne!

MARTIN  
Já? Nikdo nezažil strach jako já.  
Já znám strach.

SÁRA  
...já to vážně moc chci. Jenom se  
strašně bojím bolesti. Jsem  
největší srab na světě. Stydím se  
před tebou...

MARTIN (ŠEPTEM)  
Můžu tě na chvílku vypnout...

SÁRA (ŠEPTEM)

Vypnout? Co je to?

MARTIN (ŠEPTEM)  
Zaškrtím ti krční tepny.

SÁRA (ŠEPTEM)  
To zní hůř než deflorace.

MARTIN (ŠEPTEM)  
Nebolí to. Deset vteřin mdloba,  
osmnáct smrt.

SÁRA  
...a jak to počítáš?

MARTIN  
Na prstech.

SÁRA (ŠEPTEM)  
Vypni mě...

...výstřel.

ZAHRADA U DOMU KADLECOVÝCH

...výstřel a ještě jeden. Sebastián se vymění s otcem. Střílí  
z plynové pistole na terč.

SEBASTIÁN  
Vejš...jsi moc dole!

PAN KADLEC  
Ty mě chceš učit střílet?

SEBASTIÁN  
Bože chraň! Takhle jsem vyhrál  
další kilo. Dvě sedmičky a pětka.

PAN KADLEC  
S plynovou pistolí jsem tě vždycky  
porazil. Mám špatný brýle.

SEBASTIÁN  
To je smůla. Co takhle o pětistovku?

Paní Kadlecová nese nějaké občerstvení.

PANÍ KADLECOVÁ  
Myslím, že už to stačilo.

PAN KADLEC  
O tisíc!

PANÍ KADLECOVÁ  
Víte, že to nemám ráda, když se  
sázíte o peníze.

SEBASTIÁN  
Táta mě hecuje.

Kolem jede kolečko s listím a na něm rozesmátá Sára. Piští, aby  
zastavil.

SÁRA  
Přestaň! Martine!

MARTIN  
Tohle je únos!

SÁRA  
Ne, zastav! Pustť mě!

MARTIN  
Chci výkupný.

PANÍ KADLECOVÁ  
Máte tady svačinu!

SÁRA  
Nechceme! Nemáme hlad!

PAN KADLEC  
S Martinem střílej! On je  
profesionál! Já jsem jen úředník.

SEBASTIÁN  
Co ty na to, vojáku? Na tři rány.  
O litr? Prachy se hodí, ne?

PANÍ KADLECOVÁ  
O co jsem tě prosila, Sebe!

SÁRA  
Můžeš ho rovnou střelit do nohy.

MARTIN

O litr?

Sebastián mu podá zbraň.

MARTIN

Baretta P4 Storm Luger ráže devět krát devatenáct. Samonabíjecí. Zásobník sedmnáct nábojů.

SEBASTIÁN

Nemusíš se bát, s tímhle zastřelíš leda kočku.

MARTIN

Spal jsem s ní tři roky.

SEBASTIÁN

Tomu říkám láska.

SÁRA

Závidí. Tak dlouho s ním žádná nevydržela.

PAN KADLEC

Je to dokonalá replika! Dokonce ji vyrábí stejná firma. Není to paradox? Zbraně a hračky...

Martin zamíří, ale pak se v něm něco zlomí.

MARTIN

Je moc lehká...

Popadne kolečko i se Sárou a odjedou. Sebastián spěchá za ním.

SEBASTIÁN

Lehká? Seš podělanej, že tě přestřílím, vojáku? Co takhle o dva tácy? Slyšíš?!

Zmizí a zůstanou jen pan Kadlec a paní Kadlecová.

PAN KADLEC

Myslím, že se nám Sára zamilovala.

PANÍ KADLECOVÁ  
To's přeci vždycky chtěl, ne?

PAN KADLEC  
Celá rozkvetla. Všimla sis?  
Koupila si dokonce nový parfém...

PANÍ KADLECOVÁ  
Víš, jak nesnáším, když něco říkáš  
a něco jinýho si myslíš!?

PAN KADLEC  
Jak na tebe působí ten...ten  
Martin?

PANÍ KADLECOVÁ  
Na tom přeci nezáleží. Já a Sára  
nemáme příliš společných názorů.

PAN KADLEC  
Mně ale záleží na tom, co si myslíš.

PANÍ KADLECOVÁ  
Je to zřejmě první muž, se kterým  
se milovala. Teď zjistí, že jich tu  
běhají miliony. Nemá vůbec smysl  
mluvit o tom vážně.

PAN KADLEC  
Možná máš pravdu.

PANÍ KADLECOVÁ  
Jsem o tom přesvědčená.

PAN KADLEC  
Vidíš a já ne!

PANÍ KADLECOVÁ  
Jako každý otec.

PAN KADLEC  
Mám hrozný strach, že mi padá do  
propasti, odkud jí nedokážu  
pomocť.

PANÍ KADLECOVÁ  
Je dospělá. Nemůžeš jí pomáhat celý  
život.

PAN KADLEC

Já jí to ale dlužím, chápeš?! Za to,  
co si musela vytrpět. Nedovolím,  
aby si zničila život s takovým  
člověkem. To prostě nedovolím!

TMA

(přestávka)

II. POLOVINA

KANCELÁŘ PANA KADLECE

Pan Kadlec sedí za honosným stolem. Velmi ponížene vejde Toník.

TONÍK

Chtěl jste se mnou mluvit, pane  
řediteli?

PAN KADLEC

Dáte si vodu?

TONÍK

Ne. Děkuju.

PAN KADLEC

Posaďte se.

TONÍK

To není nutný.

Zůstane stát.

PAN KADLEC

Pracujete u mě už sedm let, je to  
tak, pane Linko?

TONÍK

Deset. Jako...jako vedoucí směny  
obkladačů. Nemám ani jednu  
absenci.

PAN KADLEC

Jistě, jistě. Za rok vám bude padesát. Manuální práce...musí to člověka zmáhat?

TONÍK  
Nestěžuju si.

PAN KADLEC  
To rád slyším. Na opravě gymnázia jste s obklady o čtrnáct dnů pozadu, nemůžou montovat radiátory.

TONÍK  
Kvůli zedníkům!

PAN KADLEC  
Nemám rád, když se lidi hloupě vymlouvají.

TONÍK  
Já...všechno doženeme, slibuju. Budeme dělat přes noc.

PAN KADLEC  
Tlačí na mě dodavatel. Musím vyvodit důsledky.

TONÍK  
Nevyhazujte mě, prosím vás. Máme teď malý děcko.

PAN KADLEC  
Nechte toho ponižování.

Toník mlčí.

PAN KADLEC  
Martin Illés, bydlí u vás, je to tak?

TONÍK  
Jo. Ano. Je to bratr mé ženy. Před půl rokem se vrátil z ciziny.

PAN KADLEC  
Proč odjel?

TONÍK

To nevím. Hrozil mu tady kriminál  
nebo co. Možná někoho zmlátil. Ani  
by mě to nepřekvapilo. U nás se o  
tom nesmělo mluvit kvůli tchýni. Já  
ho moc rád nemám...

PAN KADLEC

Proč ne?

TONÍK

Je...je divnej.

PAN KADLEC

Možná byste pro mě mohl něco udělat?

TONÍK

Udělám, co budu moct, pane  
řediteli. Zůstaneme přes víkend.

PAN KADLEC

Takhle se mi líbíte, pane Linko.

TONÍK

Seženu ještě další chlapy.

PAN KADLEC

To nebude třeba. Přeci jen se  
posadte...

#### HOTELOVÝ POKOJ

Sára s Martinem vejdou do prostorného hotelového pokoje.

SÁRA

To je úžasný místo! Jak jsi to  
našel?

MARTIN

Na mapě...podle vrstevnic.

Sára se posadí. Così jí zatlačí a ona vytáhne z podpříkrývky  
jablko. Otočí ho a z druhé strany jsou do něj zapíchnuté dvě  
náušnice.

SÁRA

Tady někdo zapomněl náušnice!

MARTIN

No, jo.

Zadívá se na Martina.

MARTIN  
Všechno nejlepší.

SÁRA  
Sebastian je slepičí prdelka!  
Jsou fakt nádherný.

Martin si k ní klekne.

MARTIN  
Co je?

SÁRA (ŠEPTEM)  
Nic.

MARTIN  
Něco jsem podělal.

SÁRA (ŠEPTEM)  
...nemám píchnutý uši, Martíčku.

MARTIN  
Já jsem vůl...

SÁRA  
Ne. Jsou krásný.

Obejme ho.

SÁRA  
Mám pocit, že seš jako  
magnet...magnet na mě, na moje  
tělo...že se od tebe nemůžu  
utrhnout.

MARTIN  
Já od tebe taky ne.

SÁRA  
Odkud máš tuhle jizvu?

MARTIN  
Uklouznul jsem.

SÁRA

Nechceš o tom mluvit?

MARTIN

Mám tě vypnout?

SÁRA

Na to zapomeň.

Hudba.

SÁRA

Táta mi slíbil, že až budeš mít maturitu, sežene ti místo u městský policie...

MARTIN

To nechci.

SÁRA

Proč ne? Je to dobře placený. Mohli bychom si pronajmout byt.

MARTIN

Koupím ti byt. Až rozjedu kavárnu.

SÁRA

Jak budeš chtít.

MARTIN

Před rokem jsem spadnul s vrtulníkem. Do pouště Margo. Přežili jsme to dva z patnácti. Já a můj nejlepší kámoš - Thomas Karnet. Maďar.

SÁRA

To je mi líto...

MARTIN

Den a půl jsem ležel zahrabanej v písku. Kdyby mě Kartnet nevyhrabal, ležím tam pořád. Tenkrát mi došlo, že musím domů...

Martin se posadí.

MARTIN

Někdy ten písek zase slyším.

SÁRA

Ty slyšíš i písek?

MARTIN

Jo. Slyším, jak syčí a praská. A chce mě zpátky!

SÁRA (ŠEPTEM)

Chtěla bych slyšet, to co ty.

Obejme ho. Martin ale vstane, vezme svojí tašku a přejde do bytu Johany...

BYT JOHANY

...Martin hodí tašku na zem. Tonda se obléká. Opře se o dveře a sleduje Martina.

TONDA

Tak zase doma? Odpočatej...

MARTIN

Co chceš?

TONDA

Nic.

MARTIN

Tak uхни.

TONDA

To neznáš, co? Vstávat v šest. Každý den. Každý ráno! Když tě berou záda...když je ti na blití...

MARTIN

Pust' mě dál.

TONDA

Proč vždycky čumíš do bot, než si je nazuješ?

MARTIN

Už jsi někdy šlápnul na štíra?

TONDA  
Jasně...každej den.

MARTIN  
...to bys tu už neotravoval.

TONDA  
Jo ták! Tak proto nikde nemakáš?!  
Abys zas do něčeho nešlápnul! Pěkně  
si tady u nás kreješ záda. Teď mi  
to všechno zaklaplo do sebe! Nemaká  
kvůli štírům!

MARTIN  
Dej mi pokoj.

TONDA  
Ty si myslíš, že se tě bojím a to  
je tvůj velkej omyl.

MARTIN  
Vzal sis moji sestru a já to  
respektuju. Mně se do cesty nepleť.

TONDA  
Nebo co? Hn? Taky se umím prát.  
Nejseš jedinej!

Naznačí úder, ale Martin se nepohne. Břicho - brada.

TONDA  
Čumíš, co? Chodil jsem pět let na  
box.

Udělá další výpad a Martin mu neuvěřitelně rychle zkroutí ruku,  
až padne na kolena. Sípe.

TONDA  
Jsi jen ubohej parazit...co se  
přisaje na toho, kdo ho  
živí...neschopnej se o sebe...

Martin mu zmáčkne krk. Toník bledne, sípe, rudne.

TONDA  
Přestaň...prosím!

Prsty na Martinově ruce odpočítávají vteřiny.

JOHANA

Martine!

Martin Tondu pustí a ten se sveze na zem.

MARTIN

Stejně by se to stalo. Dřív nebo pozdějc. Sbalím si věci.

JOHANA

To nemusíš...

MARTIN

Proč zrovna von?!

JOHANA

Ani nevíš, jak se změnil...

MARTIN

Jako bych se díval do zrcadla na našeho fotra.

JOHANA

To neříkej. Tři roky jezdil z práce každý den ohřát mámě oběd.

MARTIN

Až rozjedu kavárnu, pronajmu vám byt.

JOHANA

...snil o tom, jak si koupíme dům a budeme pěstovat zeleninu na trhy. A on, že bude dělat na sebe.

MARTIN

Vypadnu, než přijde k sobě.

JOHANA

...a pak shořel. Všechna ta vášeň z něj najednou zmizela. A byla to moje vina...

MARTIN

To je blbost.

JOHANA

...strašně si přál děti. Patnáct let na ně čekal. A když se Kuba narodil, bylo pozdě.

MARTIN

Poslouchej mě. Cokoliv budeš potřebovat. Cokoliv. Jsem tu jen pro vás...rozumíš?

Martin projde rovnou do kavárny a pustí sbíječku...

KAVÁRNA

...rachot sbíječky. Ve dveřích se objeví Zikl. Vytáhne kabel ze zástrčky. Ticho.

ZIKL

Dlužíš mi za tři měsíce...

MARTIN

Dělám novou elektriku. A vzadu pokojík. Zůstane vám to tady.

ZIKL

Naše dohoda zněla jinak.

MARTIN

Zaplatím vám, až otevřu. Teď nemám!

ZIKL

Na charitu mě neužije. Buď zejtra zaplatíš nebo si táhni po svejch...

Martinovi se zrychlí dech. Ještě na tom samém místě si sundá bundu i košili. Může se zdát, že nabije Ziklovi.

Sáhne do rohu pro boxerské rukavice. Stojí do půl těla nahý. Pak se pohne a skočí přímo do souboje...

MARTIN

Pošli na mě dva!

U DANA VE SKLĚPĚ

...Martin stojí proti dvěma zápasníkům. Rozdává rány, ale také je dostává. Není to již tak jasný a přímočarý zápas, zvítězit může kdokoli. Martin dostává rány, ale pak se mu podaří vyřadit jednoho i druhého. Zůstane udýchaný v předklonu. Bolí to. Objeví se Dany.

DANY

Moje nabídka pořád platí...dva zápasy tejdně.

MARTIN

Nechci.

Dany mu dá peníze, ale Martin si je nevezme.

MARTIN

Sundal jsem dva.

Dany neochotně doplatí za druhého.

DANY

Co si to kurva namlouváš?! Tohle jediný umíš dokonale!

MARTIN

Zapomeň na mě!

DANY

Na tohle tě přece vycvičili! Já zapomenout můžu, ale ty to máš v sobě zažraný jako špínu! Protože nic než špína nejsi!

Martin se pohne zlomeně zpět do kavárny...

KAVÁRNA

...drží si žebra. Padne na kolena. Napřáhne ruku s bankovkami. Starý muž vidí jeho známky na krku.

MARTIN

Berte! Jsou vaše...

ZIKL

Měl jsi říct rovnou, že jsi voják.

MARTIN  
Nejsem voják.

ZIKL  
Počkal bych ti!

MARTIN  
Už ne...

ZIKL  
Můj kluk chtěl k hasičů. Ale nevzali ho. Měl špatný plíce po mámě. Moc to chtěl dělat. Máš tu zimu jak v márnici. To dřevo na dvoře si spal. Je tvoje. A tu skobu z trámu sundej! Nosí smůlu...

Martin slyší, jak se pokojem rozléhá syčení písku. S bolestmi vstane a přejde do dalšího obrazu...

POKOJ SÁRY

...Martin projde rovnou do pokoje Sary, kde se posadí do křesla a unaveně si sevře kořen nosu.

Sára leží na posteli. V uších má Martinovy náušnice. Na stolku leží zakrvavený kapesník a stejně krvavá jehla. Sára se pohne. Probudí se. Je trochu zmatená. Bolí jí hlava.

SÁRA  
...co se stalo?

MARTIN  
Nic. Usnula jsi.

SÁRA  
Kolik je? Naši čekají před divadlem.

Dívka si všimne krvavých kapesníků.

SÁRA  
Co je to...

MARTIN  
Píchnul jsem ti uši.

SÁRA  
Ty 's mi píchnul uši?

MARTIN  
Jo.

SÁRA  
Nechtěla jsem, abys mi píchal uši.

MARTIN  
Já vím...

SÁRA  
Martine, tohle přeci nemůžeš!

MARTIN  
Patří tam.

SÁRA  
Proboha, copak to nechápeš?  
Nemůžeš někomu jen tak propíchnout  
uši!

MARTIN  
Sluší ti...

SÁRA  
O to nejde! Nesmíš mě přece jen tak  
sundat a dělat si se mnou, co chceš!

MARTIN  
Myslel jsem, že se ti to líbí.

SÁRA  
O to přeci nejde!

MARTIN  
Chtěl jsem, abys byla...

SÁRA  
Tohle není válka, Martine!

MARTIN  
Ne, to není...

SÁRA  
Tak vidíš.

MARTIN

Všichni tady víte, co je válka! Tak  
mi pověz, co je válka! Co je to?!  
Co o ni sakra víš?

Dívka se k němu zezadu přivine.

SÁRA  
Martínku...promiň. Promiň mi to.  
Máš pravdu, nic nevím.

Okamžik stojí nehnutě. Sára se podívá do zrcadla.

SÁRA  
Jsou nádherný.

MARTIN  
Kavárna je hotová. Můžeme otevřít.

Do konce obrazu se rozlehne klavír, které je zároveň koncertem.

PŘED DIVADLEM

...pohnou se. Přidají se k nim pan Kadlec a paní Kadlecová.  
Čekají. Martin mlčky vzadu. Sára ho drží za ruku.

PANÍ KADELCOVÁ  
Bylo to nádherný! Opravdu. Úžasný.

PAN KADLEC  
To jsem rád. Co myslíš ty, Sáro?

SÁRA  
Myslím, že bylo naivní myslet si,  
že tu na nás bude Sebastián čekat.  
Proč vůbec nešel s námi?

PANÍ KADELCOVÁ  
Učí se na zkoušky.

SÁRA  
A k tomu potřebuje tátovo auto!?

PANÍ KADELCOVÁ  
Zavolám mu.

SÁRA

Jistě, maminka přece všechno  
odpustí!?

PAN KADLEC

Sáro.

SÁRA

Copak to není pravda?!

PAN KADLEC

On přijede.

SÁRA

Jdu sehnat taxi!

Odejde.

PAN KADLEC

Měl jste mi říct, že nemáte oblek,  
Martine. Půjčil bych vám.

MARTIN

Jednou jste mi nabídl pomoc.

PAN KADLEC

A vy jste ji odmítl.

Kadlec vytáhne peněženku.

PAN KADLEC

Bude vám stačit šek?

MARTIN

Myslím, že máte na radnici pořádně  
velký slovo.

PAN KADLEC

Asi vám nerozumím.

MARTIN

Sežeňte mi povolení na provoz  
kavárny.

PAN KADLEC

To bych musel obejít zákon...

Martin mlčí.

PAN KADLEC  
Já své dluhy platím, pane Illési.  
Ale pak budeme vyrovnání.

Martin přikývne. Vrací se Sára.

SÁRA  
Taxík čeká za rohem...

PAN KADLEC  
Tak líbil se ti ten koncert nebo ne?

SÁRA  
Ty víš, jak mám ráda Liszta.

PAN KADLEC  
A co vy, Martine? Sdílíte naše  
nadšení pro klavír?

MARTIN  
Nevím. Trochu moc se tam žvanilo...

SÁRA  
To je fakt, benefice jsou nuda.

PAN KADLEC  
Musíme lidi přesvědčit, aby dali  
svý peníze na správnou věc. A  
funguje to, věřte mi. Jsem hrdý, že  
můžu podporovat takové projekty.  
Afrike je třeba pomáhat.

Martin se zasměje.

MARTIN  
Tam nikdo nikomu nepomáhá...

PAN KADLEC  
Vidíte a já si myslím, že je dobré  
podělit se s lidmi, kteří nic  
nemají.

MARTIN  
Tak prodejte dům a pošlete jim  
půlku...

PAN KADLEC  
Předpokládám, že tak to děláte vy.

MARTIN

Ne. Já bych jim nedal ani cent.  
Protože, když chcípnou hlady, tak  
jim bude líp.

SÁRA

Martine, ty to vidíš ze svého  
pohledu.

MARTIN

Já jsem tam byl pět let, Sáro.

SÁRA

Já vím...

MARTIN

Viděl jsem věci, jaký si nedokážeš  
představit.

SÁRA

Martine...

MARTIN

Viděl jsem děcka, jak fetujou  
benzín, aby se nebály podríznout  
krk své mámy. A pak tam přijede  
komise kretenů, co vybere pár babek  
a mají plnou hubu keců, jak je svět  
spravedlivej!

PAN KADLEC

Pane Illési! Pane Illési, myslím,  
že byste se měl trochu projít...

MARTIN

Proč? Jen proto že to nechcete  
slyšet!

PAN KADLEC

A kolik z těch hrůz jste dělal vy  
sám?!

MARTIN

Byl jsem voják. Dělal byste to samý!

PAN KADLEC

Ne, to se mýlíte se. Já mám svědomí!

MARTIN

A co to slovo znamená?!

Martin se podívá na Sáru, která v tom okamžiku neříká a nedělá nic. Otočí se a odejde.

SÁRA

Martine. Počkej!

PAN KADLEC

Sáro, zůstaň tady! Ty nevíš, co je to za člověka!

SÁRA

Patříme k sobě! Tak si na to už konečně zvykni!

Odběhne za Martinem. Vráť se paní Kadlecová.

PANÍ KADLECOVÁ

Nemůžu se mu dovolat.

PAN KADLEC

Taková arogantní nula!

PANÍ KADLECOVÁ

Co se stalo?

PAN KADLEC

Nic. Ještě nic.

KAVÁRNA

Martin leží čelem k zemi. Klikuje. Bolí to mnohem víc než před pár měsíci. Jeho tělo odvyklo.

ZIKL (*ČTE JAK VIDÍ*)

Café de la petite chaussure?

Zikl se pokusí přehláskovat název z vývěsního štítu.

MARTIN

Café de la petite chaussure.  
(*správně*). Kavárna u botky.

ZIKL

Pěkně blbý jméno.

Vstane. Podá starému hrníček.

MARTIN

Jste tu první. Nemusíte platit.

ZIKL

Fuj! Je sladký jak cecek.

MARTIN

Je dobrý.

ZIKL

Leze mi do zubů!

MARTIN

Musíte zavřít oči.

ZIKL

Voči?

MARTIN

Abyste viděl všechno to sluníčko,  
co je vevnitř.

ZIKL

Blbost.

MARTIN

Jako při líbání.

ZIKL

Zatraceně. Nalej mi ještě trochu...

Něco na tom je. Cinkne zvoneček. Vejde Sára.

MARTIN

Jdeš brzo!

ZIKL

Tak já padám. Mám ještě práci...vezmu  
si ho s sebou.

Vše vypadá připravené k otevření. Něco mezi ševcovskou dílnou  
a orientální čajovnou. Sárův prostor překvapí.

MARTIN

Tak, co myslíš?

SÁRA

Je to tu...hezký.

MARTIN

Až se rozjedu, dám stolky i na dvůr.  
Jako v Paříži.

SÁRA

Ty tu i bydlíš?

MARTIN

Jen dočasně. Je tam postel pro dva.  
A budu vařit. Umím skvělejší falafel,  
uvidíš... Pojď se podívat. Čím  
teplejší, tím lepší.

Zvedne poklici pánve. Sára moc nadšení neprojeví.

MARTIN

Taky si můžeme poslat pro pizzu.

SÁRA

Táta ti posílá tyhle papíry.  
Vyjednal ti výjimku na půl  
roku...pak budeš potřebovat  
kolaudaci.

MARTIN

To je skvělý.

SÁRA

Jo.

MARTIN

Co se děje?

SÁRA

Potkala jsem tvýho učitele.

MARTIN

Co říkáš těm světům?

SÁRA

Proč jsi mi neřekl, že's nechal školu? Bez maturity tě nikam nevezmou.

MARTIN

Na vaření kafe jí nepotřebuju!

SÁRA

Ty si fakt myslíš, že tě uživí tahle kavárna?!

Martin ji spaluje pohledem.

SÁRA

Promiň...

MARTIN

Sáro, prvně v životě dělám něco, co je normální. Co jsem nepodělal a co dává smysl. Ty mi dáváš smysl!

Sára mlčí.

MARTIN

No, tak! ...bez tebe to nedokážu.

SÁRA

Nešahej na mě...to není fér, tohle není diskuze. Zneužíváš toho, že mě přitahuješ...

MARTIN (ŠEPTEM)

Dvacet let jsem byl jen číslo, který se dá smazat, Sáro. Ale taky jsem věděl, že je to můj trest. A trest se musí vytrpět až do konce.

SÁRA (ŠEPTEM)

Už skončil, Martínku...

Obejmou se.

SÁRA

Mám se tě zeptat, jestli k nám přijdeš na Štědrej den?

MARTIN

Já? To by se tvému tatíkovi asi moc nelíbilo.

SÁRA  
On chtěl, abych tě pozvala.

MARTIN  
Tvůj fotr se mnou chce trávit vánoce?

SÁRA  
Ty ho neznáš, Martine. Táta je někdy hroznej suchar, ale je spravedlivej. A chce, abych byla šťastná. Vlastně jsem o tom chtěla s tebou mluvit...

MARTIN  
O čem?

SÁRA  
Jestli by ti vadilo, že bych...

Nestihnou si to povědět. Cinkne zvonek. Vejde Johana. Zůstane nehybně stát. Martinova dobrá nálada je pryč.

MARTIN  
Co je?!

Johana chce zase odejít, ale Martin se postaví přede dveře.

MARTIN  
Stalo se něco? Ségra...

JOHANA  
Ještě nikdy to neudělal.

MARTIN  
Kde je Kuba?

JOHANA  
U sousedky.

Martin dojde k sestře a natočí si její hlavu do světla, aby vyděl podlitinu.

MARTIN

Čím tě praštil?

JOHANA

Hrozně se rozčílil, že ho kvůli tobě  
Kadlec pořád šikanuje.

MARTIN

Zůstaň tady.

Otočí se k odchodu.

SÁRA JOHANA

Martine!

MARTIN

Tohle...tohle je Sára. Johana,  
moje sestra. Udělej jí kafe!

Martin proběhne do další scény a za vlasy dovleče Toníka  
doprostřed prostoru. Ten se kroutí, ale na Martina nedosáhne.

TONÍK

Pusť mě! Slyšíš! Ty hajzle.

MARTIN

Ještě jednou na ni šáhneš, tak tě  
zabiju.

TONÍK

Co se do nás sereš!

MARTIN

Za to, cos jí udělal, ti teď zlomím  
palec.

TONÍK

To ne! To nesmíš!

Martin pohne rukou a v prstu lupne jako v suché větvi. Martin  
ho pustí a Tonda se svíjí.

MARTIN

Příště ti zlomím vaz. Věř mi, že to  
umím.

TONÍK

Zlomils mi prst...

MARTIN

Varuju tě.

Scénu naplní klavír z následující scény...

DŮM SÁRY

...domem zní klavírní skladba v podání pana Kadlece. U piana stojí paní Kadlecová ve večerních šatech a zpívá. Sára sedí vedle Martina na gauči a oba poslouchají. Tentokrát má i Martin oblek. V těsném saku se necítí dobře. Pan Kadlec se chová přirozeně a nenuceně i k Martinovi.

Na jídelním stole je připravená štědrovečerní večeře. Za ním bliká strom s kupou dárků.

Matka dozpívá a Sára s Martinem se postarají o potlesk.

SEBASTIAN

Měli byste spolu vystupovat víc než jen o vánocích.

PAN KADLEC

Já myslím, že je to až dost...

PANÍ KADLECOVÁ

Mluvíš doufám o klavíru?

PAN KADLEC

Jak jinak, drahá.

SEBASTIAN

Mohli byste vydělávat jako komický duo...

PANÍ KADLECOVÁ

Vystydne nám ryba.

Všichni se přesunou ke stolu. Sebastian se zadívá na Martinovo zapůjčené sako.

SEBASTIAN

Sekne ti víc než mně v tanečních.  
Nech si ho...

Mluví jeden přes druhého.

PAN KADLEC

Je to vynikající, paní Kadlecová,  
jako každý rok...

SEBASTIAN

Fakt skvělý, mami!

PANÍ KADLECOVÁ

Dejte pokoj. Je to jen smažený  
kapr...

PAN KADLEC

Ne, ne! Je to supr-kapr!

PANÍ KADLECOVÁ

Vy chcete, abych se červenala.

MARTIN

Je to dobrý.

PANÍ KADLECOVÁ

Co myslíš, Sáro? Je trochu mastná,  
ne?

SÁRA

Jo - je to skvělý.

PAN KADLEC

Tak, to už něco znamená. Připíjím  
na společný názor!

SEBASTIAN

A jak se slaví vánoce v poušti,  
vojáku!? Uplácáte si stromek z  
písku?

PANÍ KADLECOVÁ

Sebe, dneska ne...

SÁRA

Dělá si legraci.

MARTIN

Jo. Přesně, jak říkáš...místo  
ozdob se navlíknou granáty a na  
špičku panserfaus.

Chvilku je hrobové ticho. Pak Sára vyprskne smíchy.

SEBASTIAN

A ten co zlobil, zapálí prskavky...

PANÍ KADLECOVÁ

Pochlubil se vám Sebastian, že před  
týdnem složil státní zkoušky a  
dostal místo čekatele u soudu?

SÁRA

Nekecej! Kolik tě to stálo, tati?

PAN KADLEC

Objednal jsem vodu z Lurd a míchal ji  
Sebastianovi do pití, aby se stal  
zázrak.

PANÍ KADLECOVÁ

...a chtěl nám to zatajit.

SEBASTIAN

Mami, tohle nikoho nezajímá.

PAN KADLEC

Naopak. Já oceňuju tvůj smysl pro  
spravedlnost. Mít v rodině  
právníka se vždycky vyplatí.

SÁRA

Na rozdíl od kulturoložky?

PANÍ KADLECOVÁ

To nikdo neřekl...

SÁRA

To se přeci nemusí říkat. To se tady  
ví.

Atmosféra se na okamžik zbortí.

SEBASTIAN

Rozhodně nehodlám strávit půl  
života na nějaký podělaný radnici.

PAN KADLEC

O jaký podělaný radnici to mluvíš?

SÁRA

Nejsou náhodou vánoce?

PANÍ KADLECOVÁ  
Přesně tak. Nechte toho...

Sára vstane.

SÁRA  
Chci vidět svoje dárky.

Letí ke stromu. Hudba.

Stromek nádherně bliká a všude, kam oko dohlédne, se válí balící papír. Sára dostala nové lyže. Martin má vedle sebe košili a hodinky. Sebastian rozbalí digitální foťák.

SEBASTIAN  
Waw!...konečně začnu fotit porno.

PANÍ KADLECOVÁ  
Sebe!

SÁRA  
Poslední - pro tátu.

Velmi starý koňak.

PAN KADLEC  
Pane jo, Martell Supreme 18let.  
Ježíšku, tak tohle si budu jen mazat...slibuju.

Sára zazvoní na zvoneček na stromku.

SÁRA  
Zazvonil zvonec...

SEBASTIAN  
Moment, moment! Ještě je tam jeden.

SÁRA  
Není tu jméno...

PAN KADLEC  
Tak ho otevři.

PANÍ KADLECOVÁ  
Prstýnek?

SEBASTIAN

A má šutr. Snubák - to bude pro mámu!

PANÍ KADLECOVÁ

No teda...ten je. Pane Kadlec...je  
překrásnej.

Políbí Kadlece.

PAN KADLEC

Počkej. Počkej. Není ode mě.

Kadlecovou to mrzí. Sára se otočí na Martina.

MARTIN

Prsteníček máš, ne?

Pan Kadlec zvedne láhev luxusního pití.

PAN KADLEC

Budu moc rád, když ho se mnou  
ochutnáte, Martine.

PANÍ KADLECOVÁ

Pomůžeš mi v kuchyni, Sáro...

SEBASTIAN (ŠEPTEM)

Jsi genius! Nikdy jsem nevěděl, jak  
je tak rychle nasrat.

PAN KADLEC

Nedáte mi košem?

Pan Kadlec nese sklenky a dva velké doutníky.

PAN KADLEC

Můžete ho i žvýkat.

Martin si po vzoru pana Kadlece gilotinkou odřízne špičku  
doutníku a nechá si připálit.

PAN KADLEC

Co mu říkáte?

MARTIN

Jo.

PAN KADLEC

Je pozoruhodný jakou radost nám  
přinášejí neřesti. Jak se  
vede podniku?

MARTIN

Fakt vás to zajímá?

PAN KADLEC

Tohle město jsem postavil na nohy.  
Znám jeho vkus.

MARTIN

Lidi začnou chodit. Naučím je to.

PAN KADLEC

Víte, vždycky jsem chtěl pro Sárku  
to nejlepší. V dětství přišla o  
matku a hodně tím trpěla.  
Ale vždycky byla výjimečná. Jiná.  
Snad trochu naivní.

MARTIN

...to bude z těch vašich beneficí.

PAN KADLEC

Jsem hrdý na to, jaká je a co jsem  
z ní vychoval. I když vám to možná  
není příjemné.

MARTIN

Co proti mně vlastně máte?

PAN KADLEC

Naprosto nic. Jen nahlas  
přemýšlím, co ji s vámi čeká.

MARTIN

...horší než tady to nebude.

PAN KADLEC

Myslím, že se mýlíte.

MARTIN

Lidi jako vy jednou rukou drbou a  
druhou mlátí klackem.

PAN KADLEC

Jen, když je to třeba, pane Illési.  
Jen, když je třeba.

MARTIN  
Každej se ale zmlátit nenechá.

PAN KADLEC  
To je výhrůžka?

MARTIN  
Jen nahlas přemýšlím...jste jako plíseň. Všude. Nezničitelný! Pro svoje ega si vymejšíte války a pak chcete zase všechno spasit, aby vás nesežralo svědomí, z pocitu že trpíte nadbytkem.

PAN KADLEC  
Ne. Vy se stále mýlíte, pane Illési!  
Zlo nepřichází z úst, ale z rukou lidí, jako jste vy.

MARTIN  
Nic nevíte!

PAN KADLEC  
Bohužel! Víم toho příliš.

Kadlec mluví tvrdě a jasně.

PAN KADLEC  
Ale dost o nás! My dva se nemusíme milovat. Měli bychom ale respektovat rozhodnutí mé dcery. To je vše, oč vás žádám. Slibte mi, to. Ať se rozhodne Sára. Jakkoliv.

Sára zůstala sedět v pokoji, nehýbe se.

Sebastian sleduje otce a Martina.

SEBASTIAN  
Řekl bych, že mu dá do držky.

PANÍ KADLECOVÁ  
...možná bys tam měl jít.

SEBASTIAN

Já? Nejsem blázen, já už ty kladiva viděl.

PANÍ KADLECOVÁ  
Tak zavoláme policii...

SEBASTIAN  
Proč? Že tam spolu srkají koňak?  
Klídek, mami. Jsou vánoce!

PANÍ KADLECOVÁ  
Je to moje vina. Měla jsem si s ní promluvit..

SEBASTIAN  
Blbost. On nikdy nedovolí, aby si vzala takovou gumu. Nedá mu přece svojí jedinou lásku.

PANÍ KADLECOVÁ  
Co to meleš...

SEBASTIAN  
Jen popisuju stav věcí, maminko. Ty si snad ještě myslíš, že tě miluje? Svojí kuchařku a uklízečku? Seš tu, protože 's mu dala dítě. Já tu jsem, protože mu ujely nohy, ale Sára sem patří. To ti ještě nedošlo? Na ní mu záleží!

Martin se prudce pohne do haly a zastaví se před Sárrou.

MARTIN  
Mám podnik, o kterým jsem dvacet let snil.

SÁRA  
Já vím...

MARTIN  
Mám úspory, který nás zajistí...i tu posranou maturitu si dodělám, jestli chceš.

SÁRA  
Dostala jsem stipendium na newyorskou univerzitu. Chtěla

jsem o tom s tebou mluvit, ale nebyl čas...

MARTIN  
To zařídil von?!

SÁRA  
Na tom přece nezáleží.

MARTIN  
...ztratil jsem dvacet let života, Sáro. Já už nemůžu čekat. Chci jenom tebe. Tebe a normální život! Je ti sedmadvacet, před čím chceš utíkat?

SÁRA  
...dej mi čas, až se vrátím.

MARTIN  
Já vím, co dokáže čas!  
Já tě potřebuju. Teď. Vezmeš si mě?

Sára ho obejmě.

SÁRA  
Promiň. Zůstanu s tebou.

PAN KADLEC  
Sáro...

SÁRA  
Vezmu si Martina.

PAN KADLEC  
Je to tvoje rozhodnutí a já ho respektuju.

SÁRA  
Seš nejlepší člověk, jakýho znám, tati.

MARTIN  
Odvezu ti věci! Hned teď!

PAN KADLEC  
Ani nevíš, jak jsem si přál, aby to nebylo nutný.

SÁRA

Není to nutný. Chci si Martina vzít.  
Miluju ho...

PAN KADLEC

To je dobře. Moc dobře. Možná ti to  
chtěl říct později.

SÁRA

O čem to mluvíš?

PAN KADLEC

O tom, proč si pan Illés změnil své  
jméno.

SÁRA

Jméno? Ty sis změnil jméno?

MARTIN

Ne.

PAN KADLEC

Váš švagr si to nemyslí!

MARTIN

Každý v legii si změní jméno. Aby  
se dalo snadno vyslovit.

PAN KADLEC

Ne. Aby se dalo zapomenout!

MARTIN

Mluvíte nesmysly...

SÁRA

Já ničemu nerozumím.

PAN KADLEC

Moje maďarština je mizerná. Možná  
byste dokázal své jméno přeložit  
lépe než já.

SÁRA

Přeložit?

SEBASTIÁN

Co znamená - Illés?

MARTIN

Eliáš...

SÁRA

Eliáš?

MARTIN

Nic jsem si nezměnil. Vymyslel to  
Karnet. Illés znamená maďarsky Eliáš.

PAN KADLEC

Jehož ohnivý vůz srazil před  
dvaceti lety tvoji matku!

MARTIN

Byla to nehoda!

SÁRA

Máma měla leukemii.

PAN KADLEC

Zabili ji na přechodu.

SÁRA

To není pravda...to přece není  
pravda, Mrtine!

PAN KADLEC

Chtěl jste vědět, jestli jsme vám  
už odpustili?

MARTIN

Ne!

SÁRA

Řekni, že to není pravda!

MARTIN

Sáro, já tě miluju.

SEBASTIÁN

Tak proto ses na mě v klubu  
nalepil!?

PAN KADLEC

Ještě si myslíš, že je to člověk,  
se kterým chceš strávit svůj život?

MARTIN

Chtěl jsem pro vás něco udělat.  
Musel jsem. Možná to bylo svědomí,  
co mě sem táhlo. Ale když jsem  
uviděl tebe, Sáro, pochopil jsem,  
že ty jsi odpuštění, na který tolik  
let čekám!

SÁRA (TIŠE)  
Jdi pryč, Martine...

MARTIN  
Nedělej to. Prosím.

SÁRA  
Jdi pryč!!!

Martin se otočí a odejde. Paní Kadlecová popojde k Sáře.

PANÍ KADLECOVÁ  
...bude dobře.

SÁRA  
Nesahej na mě!

PANÍ KADLECOVÁ  
Nevěděla jsem to...

Popojde k otci.

SÁRA  
Jsi spokojenej?

PAN KADLEC  
Jednou mi poděkuješ.

SÁRA  
Za co, žes mi celej život lhal?

PAN KADLEC  
...že´s nemusela celej život někoho  
nenávidět jako já!

SÁRA  
Teď budu nenávidět tebe.

KAVÁRNA

Martin zběsile klikuje.

MARTIN

Marche ou crève... Marche.  
Marche...

Vstane. Zadívá se do zrcadla. Začne si holit hlavu, jako to dělal v prvním obrazu. Za ním se ze tmy vynoří Zikl. Nese dvě sklenky.

ZIKL

Bude půlnoc. Tak všechno nej do  
Novýho roku...

Martin ho ale neposlouchá. Je hotov nasadí si psí známky. Zikl cinkne sklenkami.

ZIKL

Kdyby můj syn žil, byl by jako ty.

MARTIN (*ŠEPTEM*)

Šlapej nebo chcípni...

ZIKL

Kdyby ho tenkrát vzali k hasičům a nemusel opravovat boty. Všechno by bylo jinak. Nenechal by mě tady...

MARTIN

Šlapej nebo chcípni!

S posledním výkřikem skočí do další scény...

SKLEP

Popadne Danyho pod krkem.

DANY

Nejsem děvka, co ti dá, když máš zrovna chuť! Měsíc mi nezvedáš telefon!

MARTIN

Chci se jen pořádně poprat. Zavolej je!

DANY

Seš sjetej.

MARTIN

Nikdy jsem se necejtil líp!  
Vyděláš, o co ti jde?

DANY

Nepustím na tebe tři chlapy!

MARTIN

Dva jsem ti rozmlátil.

DANY

Takový věci prostě nedělám!

MARTIN

Tak udělej výjimku. Nebo tě udám.

DANY

Svině...

Martin ho neposlouchá, svlékne se do půl pasu. Proti němu se postaví tři muži. Martin židlí zajistí dveře, aby nešly otevřít.

MARTIN

Kdo mě sundá, má moje čtyři tácy.

Soupeři na sebe mrknou, pak přikývnu. Světlo se rozsvítí. Martin je v obranné pozici, ale nezdá se, že by se chtěl moc bránit.

MARTIN

Líp to neumíte?

DANY

Co to děláš? Co to kurva děláš?! Krej  
si hlavu!

Teď Martin dostane ránu na břicho. Padne.

DANY

Konec!

Otočí se a rozběhne ke dveřím. Ty jsou zevnitř zapřené.

DANY

Otevřete! Slyšíte mě!?

MARTIN

Tak co je s váma?!

MLADÍK  
Jsi vyřízenej.

Mladík chce otevřít dveře, Martin ho praští a plivne na něj.

MARTIN  
...ještě není konec!

Kopne mladíka, který stojí nejbližší.

MLADÍK  
Hajzle!

Vrhnou se na něj. Dostává ránu za ránou. Kopou. Leží a dostává.  
Konečně se dveře rozletí.

DANY  
Dost! Přestaň!

Klekne k Martinovi.

DANY  
Už tě tady nechci vidět, jasný!?  
Nikdy!

MARTIN (ŠEPTEM)  
Z vlastní vůle, Dany...z vlastní  
vůle.

Danyho ho k sobě na okamžik přivine.

DANY  
Proč ses vracel, ty vole...tady už  
nemůžeš žít...ted' už ne.

Martin bolestivě vstane a kulhavě vyrazí k východu.

DŮM SÁRY

Rány na dveře. Otevře paní Kadlecová.

PANÍ KADLECOVÁ  
Martine.

MARTIN  
Chci s ní mluvit...

PANÍ KADLECOVÁ  
Martine, Sára s vámi teď mluvit  
nemůže. A je to tak lepší. Sebe!

Ve dveřích se objeví Sebastian.

SEBASTIAN  
Vykašli se na to, vojáku!

MARTIN  
Kde je?

Rána na žaludek a koleno na čelo pošlou Sebastiana na zem.

PANÍ KADLECOVÁ  
Ježíšikriste! Martine, takhle se  
přece nic nevyřeší.

MARTIN  
Musím...musím jí říct, že na ni budu  
čekat. Aby to věděla.

Do dveří vejde pan Kadlec. V ruce trochu výhrůžně pistoli,  
se kterou stříleli na terč.

PAN KADLEC  
Okamžitě opusťte můj dům.

MARTIN  
Takoví jako vy vždycky všechno  
zničí...všechno.

Pohne se k němu. Zazní dva výstřely z bezprostřední blízkosti  
a zakousnou se do kožené bundy. Martin zavravorá, ale dojde  
až ke Kadlecovi a jeho ruka stiskne mužovi krk. Zbraň mu vypadne  
z dlaně. Martinovy prsty napočítají vteřiny, po uplynutí času  
na okamžik zaváhají. Pak pustí. Kadlecovo tělo se sveze na  
podlahu.

Martin těžce vejde do Sárina pokoje. Za okamžik je zpět.

PANÍ KADLECOVÁ  
Říkala jsem vám to...už odjela.

Martin vidí, že na prstech, mačkajících břicho, má krev.

Překročí tělo probírajícího se Kadlece. Sebastian klekne k  
otci a pomůže mu posadit se.

SEBASTIAN

Tati. Co je ti?

PAN KADLEC

Střelil jsem ho...já jsem ho  
střelil.

Dívá se vyděšeně na Sebastiána, který mu nerozumí.

NEMOCNICE

Sára spěchá. Vláčí kufr. Proti ní jde sestra a policista.

SÁRA

Hledám pana Illése. Podle bratra ho  
přivezli před pěti dny!

SESTRA

Přes vizitu jsou návštěvy zakázaný...

POLICISTA

Jste příbuzná?

SÁRA

Kde je?

SESTRA

To vám bohužel nemůžu říct.

SÁRA

Proč ne? Jsem jeho přítelkyně...

Kolem projede postel s cedulkou - Martin Illés. Postel je  
prázdná.

SESTRA

Slečno, musím vás poprosit, abyste  
okamžitě opustila oddělení.

SÁRA

To mi sakra ani nemůžete říct, že  
umřel?! Proč mi to neřeknete?!

POLICISTA

Slečno, uklidněte se. Slečno! Pana  
Illése hledám i já. (*ukáže*  
*odznak*) Nemocnice nám nahlásila  
střelné zranění.

SÁRA  
Co se mu stalo?

POLICISTA  
Dva průstřely malorážnou pistolí.  
Podle diagnózy nebyl schopný vstát  
z postele...měl zánět pobřišnice,  
zlámaný žebra a poškozenou plíci.  
Je zázrak, že ho ten starej chlap  
přivezl ještě živýho. Dneska ráno  
byla jeho postel prázdná.

Otočí se a nechá tam Sáru bez odpovědi. Sára přejde ke dveřím  
dalšího obrazu...

KAVÁRNA

U dveří zazvoní zvonek. Otevře Zikl. Cinkne zvonek.

ZIKL  
Dej nám pokoj.

SÁRA  
Víte, kde je?

ZIKL  
Ne.

SÁRA  
Já s ním musím mluvit...

Vedle Zikla se objeví Johana.

JOHANA  
Je pryč.

ZIKL  
A dobře udělal!

JOHANA  
Bydlíme tu teď s Kubou.

ZIKL  
Chtěl, abych se o ně postaral. A já  
to udělám, to si piš...že to udělám.

SÁRA

Jsem těhotná. Prosím řekněte mu to.  
Řekněte mu, ať se vrátí.

JOHANA  
Už je pozdě.

SÁRA  
Miluju ho.

JOHANA  
Něco tu pro tebe nechal.

#### VYHLÍDKA

Sára se posadí na lavičku, kde s Martinem poprvé vážně mluvili. Vytáhne lahvičku s pískem z pouště Margo a otevře ji. Pomalu sype písek z lahvičky ven. Jemný vánek si vezme pár zrněk. Musí ještě blíž. Zrnka poletují vzduchem a jemně syčí. Sára je slyší. Konečně slyší, to co slyší i Martin...

KONEC